

Čís. 186.

Zákon ze dne 10. dubna 1919,
jímž se vláda zmocňuje uzavřítí úvěr do
179,000.000 dolarů.

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, opatřiti na nákup potravin úvěr do 54,000.000 dolarů.

§ 2.

Vláda se zmocňuje na úpravu měny uzavřítí zápujčku do 100,000.000 dolarů.

§ 3.

Vláda se zmocňuje za úvěr, který by byl poskytnut v cizině sdružení bank pro nákup surovin v cizině, vzítí na se záruku do 25,000.000 dolarů.

§ 4.

Provedení tohoto zákona ukládá se celé vládě.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy,
a jako ministr vnitra.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.	Prášek v. r.
Dr. Hruban v. r.	Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Habrman v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

jako ministr pro zásobování lidu a v zast. ministra zdravotnictví **Dra V. Šrobára.**

Klofáč v. r.

Čís. 187.

Zákon ze dne 10. dubna 1919,
jímž se upravuje oběh a správa platidel v Československém státě a doplňuje zmocnění ministerstva financí dané zákonem ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Právo vydávati v oblasti Československého státu platidla a raziti mince přísluší až na další zákonné ustanovení výhradně státu.

§ 2.

Bankovky označené ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., jsou, pokud

nebudou vyměněny za jiná platidla, zákonným platidlem, a jest stát i kdokoliv jiný povinen přijímati je při placení v jmenovité jejich hodnotě.

§ 3.

Neoznačené bankovky Rakousko-uherské banky — pokud ministr financí ohledně některých druhů přechodně jinak neustanoví — přestávají býti zákonným platidlem.

§ 4.

V právním poměru Rakousko-uherské banky, k bankovkám jí vydaným nenastává touto úpravou žádná změna. Státní správa Československého státu vyhrazuje si však ohledně bankovek označených ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., výhradní právo, uplatňovati vůči Rakousko-uherské bance nároky z nich plynoucí.

§ 5.

Měnová jednotka pro oblast Československého státu označuje se jako koruna československá, ve zkratce K č.

§ 6.

Závazky znějící na koruny rakousko-uherské měny, které jsou splatny v oblasti Československého státu, platí se v korunách československých, při čemž se počítá jedna koruna československá za jednu korunu rakousko-uherskou. Ministr financí je zmocněn stanoviti, pokud mezinárodní styk zvláštními státními smlouvami nebude upraven, z tohoto pravidla úchyly.

V platnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. dubna 1919, č. 167 Sb. z. a n., nenastává změna.

§ 7.

Zlaté, stříbrné, niklové, bronzové a železné mince korunové měny rakousko-uherské a stříbrné zlatníky rakouské měny zůstávají až na další v oběhu. Ministr financí může stanoviti v tomto ohledu úchyly.

§ 8.

Ministr financí se zmocňuje, aby spravoval státní dluh, vzniklý stažením bankovek ve smyslu § 1 zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., rovněž státní dluh uzavřený na základě zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., aby pečoval o oběh a opatření platidel ve státě Československém a za tím účelem zařídil, čeho zapotřebí, v poměru k Rakousko-uherské bance buď cestou smluvní nebo nařizovací a aby vůbec až do jinaké zákonné úpravy obstarával funkce státní cedulové banky, zřídil k tomuto účelu bankovní úřad a pro tuto činnost pomocné orgány přibral neb ustanovil na smlouvu nebo na základě občanské pracovní povinnosti, zejména aby také pro usnadnění správy bankovního úřadu zřídil bankovní výbor a vymezil jeho působnost v rámci svých oprávnění.

§ 9.

Nová platidla, k jichž vydání se ministr financí zmocňuje za účelem výměny kolkem označených, pokud se týče neoznačených, ale zatím v oběhu ponechaných bankovek, budou znít na československé koruny a budou jako státovky tvořiti část přechodného měnového dluhu Československého státu, jenž je bude ve jmenovité hodnotě přijímati u svých pokladen při placení.

Stejně bude kdokoliv jiný povinen přijímati je po rozumu tohoto zákona jako placení.

§ 10.

Zvýšení oběhu státovek nad úhrnný obnos bankovek, zákonem ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., a nařízením ministra financí ve srozumění s ministrem spravedlnosti ze dne 25. února 1919, č. 86 Sb. z. a n., jako platidlo s nuceným oběhem stanovených, jest přípustno jen tehdy, je-li pro tato platidla plná soukromo-právní úhrada bankovní. Jiné rozmnožování může se státi pouze zákonem.

Úhrnný obnos bankovek v předchozím odstavci zmíněný sestává:

1. z bankovek při původním okolkování kolkem opatřených,
2. z bankovek vydaných do polovice obnosů žirových účtů a pokladničních poukázek Rakousko-uherské banky, převzatých po rozumu nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. března 1919, č. 119 Sb. z. a n., a
3. z bankovek jedno- a dvoukorunových, které jsou na území státu Československého v oběhu.

§ 11.

Pokud opatření tohoto zákona nenabyla účinnosti již ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 a 88 Sb. z. a n., nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

§ 12.

Výkon tohoto zákona ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 188.

Zákon ze dne 3. dubna 1919,

jmž se zmocňuje vláda, stanoviti prozatím počet, sídla a obvody soudních tabulí a hlavních zastupitelstev i soudů na Slovensku.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda Československé republiky se zmocňuje, aby po rozumu zák. čl. XXV:1890 prozatím nařízením stanovila počet, sídla a obvody soudů sborových II. stolice (súdných tabulí) a vrchních státních zastupitelstev (hlavních zastupitelství) (§§ 3, 14) na Slovensku a podle potřeby určila hranice jednotlivých obvodů soudních, dokud zák. čl. XXV:1890 nebude nahrazen novým zákonem.

§ 2.

Vláda má právo, dáti plnou moc některému svému členu, aby vhodná opatření podle § 1 provedl.

§ 3.

Tento zákon nabude účinnosti vyhlášením. Provésti jej ukládá se ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Soukup v. r.